

BİR YOLDAŞ: Nurettin Altaylı. Öyle demişti burjuva gericiğin temsilci 12 Mart cuntasının generali "toplumsal gelişme, ekonomik gelişmeyi aştı". 60'ların ortasından itibaren Özerk-Demokratik Üniversite talepleriyle başlayan öğrenci hareketleri, ülkenin başta ABD olmak üzere, emperyalistlere sonuna kadar açılmasıyla anti-emperyalist bir nitelik kazanmıştı. İrili ufaklı işçi eylemleri, dört bir yanda üretici köylü miting ve yürüyüşleri hız kazanmıştı. 6.Filo eylemleriyle birlikte gerici-faşist güçlerin saldırıları artmış gençlik önderlerinin katline kadar uzanmıştı. Halk hareketi yükselişteydi, 15-16 Haziran işçi kalkışması son örnek sayılabilir. Gençlik yasa dışı ilan edilmiş, aranır hale gelmişlerdi. Yolu yoktu silahlı eylemlere yöneldiler. Banka soygunları, konsolosluk ve üslerde görevli ABD-İngiliz subayların kaçırılmaları... Süreç; Nurhak, Kızıldere, idamlar ve işkencede öldürmelerle sona erdirilir! 'her şey bitti' derler... lakin her şey bitmiş midir? Aydın Çubukcu yakalandığında yakasına yapışan subayın söylediği sadece düşmanlık ifadesi değil, derin bir korkunun dış kapının son mandalına dayandığını da itirafıdır; 'ulan sarımsak eken köylüyü bile yürüttünüz'... 73'den sonra belki de hiç susmayan 'o türkü', rüzgâr gibi yeniden esmeye başlayacaktır. Her evde 'Bizim 68' gençlik önderleri başköşelerde yerlerini alır, efsane için yola çıkmayanlar efsaneleşir, halk kahramanı haline gelirler. İşçi grev ve direnişleri boy veriyorken, üniversite gençliği dünü bugüne bağlayacak mücadele seçenekleriyle teorik ve bilimsel arayışlara girerken, işçi eylemleriyle DİSK yeniden toparlanmaya başlamış, eğitim emekçileri TÖB-DER'i yaratmış, sol-sosyalist örgütler hızla çoğalmaktaydı. Nurettin Altaylı 'zorunluluğun bilinci'ni kavramış, halktan yana tavrını koymuş, devrimci önder olarak bu dönemin öne çıkardığı bir gençtir.

Haziran 75 de Samsun SSK hastanesine çalışmaya başladım. 73 Son aylarında Çankırı'da 'sol'cu olmuş, Sağlık Koleji bitince kısa süre Antalya-Kaş ve ardından Samsun'a gelmiştim. Öylesine geçiyordu günler, MC iktidardı ve şiddet hızlanıyordu. Deniz'lerin örgütünden bir arkadaşla tanışmak ister misin? demişti birisi. Aylardan Kasım, çiseleyen yağmur altına bir saat kadar dolaştık Nurettin'le Samsun sokaklarında. THKO adı belki bir kere geçmiştir. Bu aynı zamanda solculuğa veda değilse de başka bir dünyanın kapısının açılması öylesine heyecan doludur benim için. Bir araya geldiğimizde Kapitalizmin işleyişi, üretim araçlarının özel mülkiyeti ve neden İşçi sınıfı (Proletarya) gibi konuları ilk defa derinlemesine ondan öğreniyordum. Merkez yayın organı 'YOLDAŞ'ın birkaç sayısı beni daha ileriye götürmüştü. Bir-kaç ay sonra Şubat 76 haftalık "Halkın Kurtuluşu" yayına başlamıştı. Bu kitlelere ulaşmanın önemli bir aracı ve mihenk taşıydı. Bir keresinde beni göndermişti Havza'ya gazeteleri almak için, nasıl sevinmiştim. Unutulamaz. Her yan-yana gelişte yeni bilgiler ediniyor ve elbette bunları günlük yaşam da değerlendiriyordum. 8 Nisan'da Ankara'da 3 devrimci öldürülmüştü, Burhan Barın, Eşari Oran ve Hakan Yurdakuler. Çok kalabalık antifaşist gösteriydi. Nurettin'i gördüm bir ara 'yoldaş bak kimle yürüyorsun' demişti, işaret ettiği iki genç kadının arasında yürüyen Behice Boran'dı. Elbette saygıyla baktım. Haziran 76 da iki THKO militanı işçi genç Antep Düztepe'de yerle bir edilen evde öldürülür, İlhan Emre, M.Ali Özpolat. Sadece üzüntülüydür, derin acı duyarız, ağzımızdan neredeyse tek kelime çıkmaz, Yoldaşlar 30 saat direndi gibi övünmeye düşmeyiz...76 kasım'da İ.Gökhan Edge Diyarbakır'da işkencede katledildiğinde de aynı duyguları yaşarız. Ayını tam anımsamıyorum (Haziran-Eylül 76 arası olabilir), Samsun'da Anti-faşist Yürüyüş ve miting yapılacaktır. KSD (Kurtuluş Sosyalist Dergi) hareketiyle görüşmeleri Nurettin yürütür. Hiç bir sektör ve sol hataya düşmeden katılma kararı almışızdır. (sosyal emperyalizm ve Sosyal faşizm sloganları atılmayacaktı) çok yerinde bir karardır. Çiftlik cadde ve sokaklarında Halkın Kurtuluşu yazıları görülmektedir. Nurettin, ulusal ve Kürt sorunu konusunda hiç taviz vermez. Kayıtsız ve koşulsuz "ayrı devlet kurmayı" da içeren ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmuştur.'bu sorunu sosyalizmle çözeriz, ya bize karşı cephe alırlarsa' gibi sapmalara düşmeden. "Milletler özgür, Halklar birlik olmalı" Kürtçe sloganını çok kullanırdı. Bu bile sonraki yıllarda çalıştığım alanlarda Kürt kadın-erkek emekçilerle ilişkilerimde hep ön açıcı olmuştur.

77 Mart ayında askere alındım.4 ay Samsun'da eğitim görecektim. 2 Ay gibi bir aradan sonra hafta sonları görüşmeye başladık, o günlerdeydi şimdi adı unutulsa bile 'hizip' hareketinin ortaya çıkışı,

Nurettin bunda da tavizsizdi. 77 Taksim 1 Mayıs katliamından sonra az görüşebildik. 'Faşizme ölüm Halka Hürriyet''diyerek ayrıldık. Ben İstanbul'a dağıtıma gittim.

19 Kasım 1977. Çamlıca Askeri Hastane Karargâh bölümünde akşam haberleri...'kahrolsun faşist diktatörlük', kendiliğinden düşüyor dudaklarımdan. Etrafımı çevreliyor Kürt gençleri, 'ne oldu İbrahim çavuş' biri su, çay, birisi sigara veriyor... olamaz falan demiyorum. Gerçek olan Nurettin'in katledildiğidir. Hafta sonları arada gittiğim İstanbul. YDGD'den ayrıntılar. Halkın Kurtuluşu ön sayfada Melike annenin çılgılığı... Geriye dönüp baktığımda 'o günden geleceğin insanı'nı görüyorum. Ne çok şey kattın sosyal-siyasal yaşamıma Nurettin. Bir büyük kent emniyet belgelerinde kalsa da "kod adı Nurettin", O hiç bitmeyecek mücadelemizde, ince gülüşüyle, koltuk altında Halkın Kurtuluşu gazeteleriyle anımsanacak ve anılacaktır. A.Yücel dizeleriyle bitirirken Nurettin ve Yoldaşlara ŞAN olsun.

....saraylar saltanatlar çöker

kan susar bir

gün

zulüm biter

menekşelerde

açılır üstümüzde

leylaklarda

güler

bu günlerden

geriye

bir yarına

gidenler kalır

bir de yarınlar

adına direnenler...

İbrahim Çakaloğlu Nisan 2022 Sinop.